

BUDAPESTA

Joi 9 Augustu st. v.
21 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 60.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Cei d'ântâiu cari facura sgomotu în colonia si chiamara ajutoru, fure Rinaldo si John. Poporul alergă în fața locului si gasi pe bietul Wartensfield zăcând de jumetate mortu plângându că unu copilu lângă cadavrele sale scumpe.

El tocmai se rentorcea să spuna familiei sale o scire buna dela mina. Ce folosu acuma de tota avuția lui!

Înmormântarea se făc în fiint'a de față a tuturor locnitorilor. Toti plângeau. Emoțiunea eră generala. Rinaldo si John au pusu câte o cununa pe cosciugul amicului lor.

Nimene nu visă, că tocmai ei sânt faptuitorii acestui omoru grozavu!

III.

Faktuitorii descoperiti.

Acésta întemplantare, firesce, a deșteptatu nu numai o gróza generala, dar înca si dorint'a comuna d'a prinde pe faptuitorii criminali. Îndata se si pusera în mișcare tóte aparatele polițiale, se anuciara premie pentru cei ce vor puté prinde pe ucigatori; se trami-sera agenti secreti în tóte părțile; ma ênsasi popora-țiunea înca se oferì, fàra remunerațiune, spre a dá mâna de ajutoru în acésta afacere scârbósa.

John si Rinaldo, la rëndul lor, cá prieteni ai familiei, si în deosebì ai lui Max, nu pregetara nici ei a grabi să concurga la acésta întreprindere, alergându în tóte părțile si cautându pe „ticalosii“ hoti, cari fa-cura asiá cumplita nenorocire „familiei multu iubite“ de ei.

Într'un'a din zile, rentorcându-se ei din o escur-siune facuta în interesul acesta, precum afirmau dânsii, escursiune ce nu o întreprinsera la olalta, ci în dóue părți deosebite, grabira a-si comunicá esperint'iele lor.

— E bine, — începù John, — ce e nou?

— Aceea, că nu e bine, — raspunse Rinaldo.

— Cum asiá?

— Am umblatu cu „resultatu bunu.“

— Si?

— Am datu de urm'a hotilor.

— Vai, neghiobule, dar ce ai facutu?

— Dar credi că eu cu voi'a am facutu acést'a?

Că dóra n'am mâncatu cép'a ciórei. Am datu peste ea ec' asiá din întemplantare, fàra s'o fi cautatu în adinsu.

— Dar cum?

— Fiindu în satul New-Brock, pe când dejunai în otelul murdaru de acolo, servitorul îmi oferì să cumperu unu acu de briliantu. Il recunoscu. Eră al dómnei Wartensfield, pe care dâns'a îl avea în órele când facuramu escursiunea cea de pe urma.

— Si pe care noi îndesiertu îl reclamaramu dela ticalosii aceia, că cinei ni raspundeau, că acela nu s'a gasitu.

— Da, dá rãpãtu de acésta descoperire, îmi predomni totuș supriinderea, si faciãrindu o nepasare completa, privii acul cu neinteresare, si dîsei că n'am nici o trebuint'a de el.

— Destul de reu. Ar fi trebuitu să-l cumperi, cá să piãra si acésta urma a crimei.

— Las' pe mine, sciú eu ce facu! Cum să nu-l fi cumperatu?! Dar nu voiam să-mi aretu interesarea, căci atunci de o parte aveam să-l platescu mai scumpu, de alt'a póte că escitam si óresi-care suspitiune, ceea ce nici decãtu nu este în interesul nostru. Asiá dara, dupa ce aruncaì asupra acului o privire nepasatóre, începui să vorbescu cu dânsul despre alte afaceri. Înse nu peste multu, dânsul iãrasi îmi oferì acul spre vëndiare, dicându-mi că-l dá c'unu pretiu fôrte moderatu. Atunce, mai multu c'unu aeru că să-i facu unu bine, luai acul în mâna si-l întrebai cât cere pe el? Îmi cerù doi dolari. I platii, si iéta acul aice.

— În adevèr acesta a fost al dómnei Wartensfield. Cum ne-au însielatu blastematii aceia.

— Odata acul avutu în busunaru, poti gândi, că eram fôrte curiosu să sciú, cum a ajunsu acela în posesiunea servitorului? Deslegarea acestei enigme totu-odata îmi putea servi si cá îndreptaru pentru tînut'a nóstra în viitoru. Întrebai dara de servitoru, că unde l'a cumperatu?

— Nu l'am cumperatu, — raspunse el.

— Asiá dara l'ai furatu! Nu-mi trebuie obiectu furatu, — si scosei acul se-i-l înapoiezu. El înse grabi a me împedecá:

— Nu l'am furatu, domnule, ci l'am capetatu.

— Dela cine?

— Dela nnu prietenu.

— Ce prietenu?

— Dânsul e matrosu pe mare, si vr'o dóue septemâni a petrecutu aice acasa la nevêsta-sa.

— Din indicațiunea acésta vediiu îndata, că acela a fost unul din ómenii nostrii platiti. Apoi adau-sei: Asiá dara matrosul acela a furatu acul acesta.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Societatea pentru cultur'a si literatur'a româna în Bucovina.

Cernauti 2/14 augustu.

Precum ati anuntiatu si dvóstre, societatea noastră pentru cultur'a si literatur'a româna în Bucovina a tinutu adunarea sa generala aice la 10/22 julie.

Punctul celu mai interesantu al programei fu raportul comitetului Societății despre trebile si lucrările sale în anul 1878, căci în acela se reflectă o parte din istoria Societății noastre. Credu dara, că va fi interesantu să comunicu cetitorilor dv. unu estrasu din el.

Dupa o întroducere scurta, comitetul dice :
... fără superare, fără împrutare reciproca să ni dăm sēma, cum stāmu noi Români în țier'a noastră? Sē constatāmu fără reserva, fără sfiēla ceea ce vede tōta lumea, ore nu aflāmu la totu pasiul lipsa de tōte? Avemu lipsa de si nu totala că mai nainte, dara totusi lipsa mare si durerósa de ómeni cu studie si cunoscintē speciale în tōte ramurile vietii publice si chiar private de sus pāna jos. Óre greu ni-ar veni a numerá pe toti diregatorii, judecatorii, professorii nostrii? Óre pe câtii i-amu putē numi advocati, medici, eruditi, artisti de ai nostrii? Trier'a a luat unu avēntu în de comunu, avemu cale ferata, legāndu dealungul țierisiorii apusul de resaritu, s'au ridicatu stabilitate industriale mai însemnate, întreprinderile au devenitu mai mari; dar câtii de ai nostrii participēza la tōte aceste? Câtii si unde-i vedemu tehnici, industriasi, comercianti, economi, silvicultori, gradinari, pāna si ēnsii-si meseriasi de ai nostrii?"

Apoi accentuāndu, că societatea acēsta are tocmai scopul d'a cresce astfel de individi, face apelu la spriginul publicului.

Din lucrările comitetului vom înregistrá următoarele : a criticatu unu manuscriptu tratāndu despre albinaritu, pe care l'a înnapoiatu autorului spre prelucrare meritoria; a edatu unu calindaru, care si el trebeu să sufere de curentul indiferentismului.

Bibliotec'a Societății în decursul anului 1878 s'au adausu cu 52 opuri în 84 tomuri, 36 fascióre, asiá că cu sfērșitul anului 1878 s'a încheiatu inventarul cu 2100 opuri în 2204 tomuri, 706 fascióre, 25 tablouri si 3 mape.

Partea financiāla. Cu începutul anului 1879 Societatea se compune din 10 membrii onorari, 16 membrii fundatori, 107 membrii ordinari si 1 membru activu. Starea cassei : activ'a 19,850 fl. 7200 franci, 1000 galbeni în obligațiuni, 2900 fl. 58 cr. în numeraru; passiv'a 2099 fl. 41 cr. în numeraru. Restu în capitalu : 19,850 fl. 7200 franci, 1000 galbeni în obligațiuni, si 801 fl. 17 cr. în numeraru; deci averea Societății a crescutu în suma de 200 fl., 2400 franci si 1000 galbeni în obligațiuni, iēra în numeraru cu 471 fl. 55 cr.

Fundațiunea Pumuulēna cu finea anului 1878 s'a urcatu la 11,200 fl. în bonuri publice, tōte vinctuate pe numele fundațiunii, si 229 fl. 93 cr. în numeraru. În anul trecutu școlaru s'au datu stipendie la 4 școlari.

Fundațiunea dómnei Agnes Popovicū la finea anului 1878 se cuprinde din 2200 fl. în obligațiuni rurale bucovinene vinctuate; si din 74 fl. 40 cr. în numeraru. S'a datu stipendiu unui tineru.

Fundațiunea contelui Logoteti ce are a se creá,

nu cuprinde nici unu cruceriu, căci cei 150 fl. s'au datu pentru stipendie.

Fundațiunea dlui Ales. Popovicū ce are a se creá, asemenea nu are în cassa nimica.

Biuroul Societății fu compusu astfel : presiedinte dl cav. George de Hurmuzachi, vice-presiedinte Silvestru Moraru, secretaru Miron M. Calinescu, casaru Constantin Stefanovicū, controloru Leon de Goianu, bibliotecaru Ilie Lutia, membrii Ioan de Lupul, Vasilie Mitrofanovicū, Mihail Piteiu, Vas. de Repta, Ioan al lui George Sbiera, dr. Emanuil Seleschi, Victor de Stērcēa, dr. Constantin Tomasciuc, dr. Ioan de Volcinschi, dr. Alesandru de Zotta.

Concertu si balu la Beiusū.

— 15 augustu.

Stimate Domnule Redactoru!

Că să satisfacu promisiunea mea, grabescu a ve raportá despre rezultatul concertului însotitu de dantiu, ce l'au arangiatu aici în 7 aug. st. n. studintii români, cari petrecu vacatiunea în Beiusū.

A fost o sēra placuta si memorabila pentru orasiul provinciei acesteia sēra acēst'a, unde si altcum sūnt prē rare astfel de ocasiuni, prin cari ar putē să fia mai izolata monotonia ce domnesce aici; dar fu însemnata mai multu si pentru acea, căci cu ast'a ocasiune ne-amu convinsu : cu ce zelu îmbrățișēza tinerimea noastră artea, dāndu dovēda eclatanta, că este si vrē să fia activa si atunci, când dupa ustenele de diece luni ar putē pausá.

Vediēndu acēst'a publicul romānescu din Beiusū, că tinerimea să aiba satisfactiune, iēr în vintoru boldu si mai mare de a se cultivá prin astfel de întreprinderi frumoșe, sēra la 8 ore se presentā într'unu numeru fōrte frumosu în gradin'a spațiosa a unei ospetarii, arangiatu cu multu gustu pentru acēst'a osasiune; că să se convinga întru adevēru despre progresul ce pōte să desvólte tinerimea atunci, când ea vrē să demustre lumii în fapte, că nu este lucru mai odiosu decāt : inerti'a.

Amu venitu, amu vediutu si ne-amu convinsu întru adevēru, că tinerii nostrii sūnt capabili a emulá cu acei colegi ai lor, cari au ocasiuni mai dese si tērenu mai amplu, de a se exercitá în studiarea artilor frumoșe, căci piesele bine-alese, au fost predate cu acea desteritate exacta, ce pōte să resulte efectul doritu, atāt pentru ei, cât si pentru ascultatori.

Asiá îndata pies'a prima „Pe o stānca nēgra“ cu care se începū program'a, fu executata de corul instrumentalu, constituitu sub conducerea dlui prof. gimn. A. Balasiu, din domnii : G. Cosma teologu în an. III dela Aradu; Fr. Buder, Ant. Herscovicū, G. V. Selagianu stud. de cl. VIII gimn. si Nic. Budó stud. de cl. VII gimn., cu acea precisiune corecta, ce dovedii cumca diletantii respectivi sūnt inițiati bine în musica si destul de pregatiti, de a corespunde așteptării publicului si criticeii cu asemenea ocasiuni.

2. „Ostasiul orbitu“, poesia de E. Traila, ce urmā acum, fu declamata de Ioanu Dudulescu stud. abs. de VIII cl. gimn. cu acele afecte naturale, prin care declamantele dovedii, că si a atribuitu unu talentu frumosu în sfer'a acēsta.

3. „Patri'a“ întonata de corul vocalu, compusu asemenea sub conduc. dlui A. Balasiu prof. din domnii : A. Papfalvai teol. în an. III dela Orade, I. Corbu jur. dela Orade; D. Hosa prep. de statu; G. Morariu stud. abs. de cl. VIII gimn.; D. Marga, I. Mustetiū, Vas. Papp, G. V. Selagianu, T. Stanca stud. de cl. VIII gimn. si A. Antal st. în cl. VI gimn. Cu pies'a acēst'a

au mai escelatu cu o ocaziune studintii din Beiusu, înse si în sér'a acést'a fu cântata cu acelu succesu favorabilu, ce se recerù cá sè se delecteze si acum ascultatorii si sè fia frapati la audiul acestei melodii placute.

4. „Cântecu de doru“, poesia de Alesandri, cântata solo de A. Papfalvai. Dl diletant reeși se esprime cu acea simțire adevărata plina de focu si de însuflețire dorintia poetului conținuta în poesia acést'a, cá si când dēnsul înca ar fi datu efesu liberu simțimintelor sale. Efectul generalu fu produsu înse de tonul lui atât de placutu si sonor, cu carele nu numai ne delectă, ci atinse chiar adâncul ânimelor nōstre.

5. „Movil'a lui Burcelu“, declamata de V. Papp stud. de cl. VIII gimn. Poesia acést'a e pré cunoscuta publicului românû din mai multe concerte, din care cauza impresiunea ce pōte esercitá asupra ascultătorilor depinde multu dela istețimea declamantelui, cea ce în sér'a acést'a si obtînu respectivul diletantu.

6. „Auror'a si Pe marea lina“, executata de corul instrumentalu cu efectul doritu din ambele părți.

7. „Vladutiul Tatei“, cantioneta de Alesandri, predata de G. Morariu stud. abs. cl. VIII. Ilaritatea cu care fu primitu, când aparù pe scena, dură pâna ce si fini rolul; iér mimic'a si mascarea cu care a predata pies'a acést'a a fost atât de víua si naturala, încât dovedi cá cu puțina studiare ar puté face progresu frumosu pe acestu terenu.

8. „Ce-i românul?“ poesia de Ioan Clintocu prof. gimn. fu declamata de N. Bulcu stud. cl. VII gimn., bine si cu succesu, si cu acea seriozitate ce recere poesia acést'a.

9. „Remasu bunu la Bucuresci“, oct. 3 1868, de I. Vulcanu. Pies'a acést'a fu executata de corul instrumentalu si ascultata cu cea mai mare placere, rezultându si acum efectul de mai înainte.

10. „Hazám szeretlek“, cântata de corul vocalu cu acea precauțiune si istețime, ce putù numai dovedi tinerimea în predarea unui cântecu neromânû.

11. „Ta'ta-mi dice fēta, fēta!“ din Baba hârca. A fost unu spectacolu suprinďietoru pentru publicu, când acum aparura pe scena doue june în costumu românescu de țieranca, dsioarele : Albertina si Vilma Balasiu în societatea dlui A. Papfalvai. Au fost primite cu aplause, ce nu erau sè mai încete, înse totusi învinse curiositatea, aplausele încetara si asiá începura a cântá acompaniate de guitare si de dl A. Papfalvai acestu cântecu frumosu, si imediatu dupa acést'a : „Vivandier'a“, cu o istețime ce ne-a delectatu pe toti, si ne-au convinsu despre acea cá totusi mai sânt înca june române, în a căror ânima românescă sânt înfipse si imprimare cá litere indelebile accentele poetului :

Juna de românû sîm,

Ah ce nume bravu!

12. În fine, corul instr. execută „La revedere“ mersu ocasionalu, ce fu repetitu la dorintia generala a publicului.

Tōte aceste fure ascultate cu cea mai încordata atențiune; îndestulirea publicului fu espresa prin aplausele continue ce urmaru dupa fia-care piesa si declamațiune; dar fu espresa mai vĕrtos prin acea îmbrățișare caldurōsa, ce o dovedi publicul românû din Beiusu prin sucursul seu manifestatu cu ast'a ocaziune, voindu a garantá si pentru venitoriu în interesul acelor tineri români, cari își sacrifica totu minutul culturai si progresului, cá asiá sè îndeplinesca misiunea lor sublima si așteptarea sacra, ce datorescu parintilor si națiuni.

Dupa finirea concertului urmă dantiul.

Junii esaltati acum se apropiara de junele gra-

țiose, cari pâna acum se delectau în armoniele melodiose si sonore a cântecelor si erau farmecate de espressionile acele viue cu cari respicara junii ideile poetilor în declamațiunilor lor, cá acum juni cu june în unire sè satisfac a alta datorintia asemene placuta spectatorilor. Cu ânima palpîtânda așteptara ei acestu minutu, când music'a va dá semnalul, cá sè începe partea a dou'a a programului; si iēta cá de abiá resunara primele acorde, anunciându orcestrul cá se începe ordul jocului cu dantiul atât de delicatu „Ardeleana“, numai decăt aparù o cununa frumōsa ce undulá cu o vioiciune pitorēsca prin spațiu destinat pentru dantiu.

Erám farmecati, când vedeamu atâte june frumōse si încântătoare, jocând jocurile nōstre naționale cu atât'a grația si placere; nu a fost ânima care sè nu surida, nu nime care sè nu fia animatu la vederea acestora.

În pozițiunea acést'a placuta când me cugetam rapitu si eu în regiunea ilusiunilor, aveam o dorintia ferbinte : sè sciú — cá omu necunoscutu în Beiusu — cine sânt aceste damicele pline de grații si de amoru : me apropiai dar de unu amicu al meu, carele înca se pare a fi adâncitu în meditațiunile acele deliciose, de cari nu putù sè fia scutitu nime de asta-data.

El primu bucuros ast'a sarcina placuta. Dantiu chiar ardelean'a, si cum treceau pe lângă noi parecile dantiuitōrie, începù a-mi spune pe lângă observațiunile sale numele fia-careia.

— Vedi — începù el — acést'a juna dragalasia si placuta, care salta cá unu angerasiu ce ar fi descinsu din ceru, cá sè cucerēsca ânimele nōstre e dsior'a : Elena Ladasiu; care urmēza dupa dēns'a, ce pare a fi unu crinisiuru inocentu plantata pe pamēntu din alta lume e dsiora Irina Antal; acum urmēza doue surori. un'a mai frumōsa, alt'a mai placuta, sânt domnisiōrele Adalbertina si Vilma Balasiu cari ne delectara si în program'a concertului; acést'a juna naiva, plina de grații ce ai dorí sè-o totu vedi e dsiora Antitia Papp; care urmēza acum ce cugeti cá e o sirena zimbitorē e dsior'a Elmira Botiocu, cealalta dsior'a Melania Grōsz din Nyiregyháza; acést'a e Ecaterina Vajda din Husasau, lângă ea Maria Cornea din Repsigu (Aradu); care urmēza acum sânt dsioarele Luiza Cretiu, Antonia Kōltó, Lina Dudulescu, surorile Csávási, Rosalia Németh, Irma Vécsey din Dobritnu, Piroška si Etelka Diószegi, Floriana Lesianu, Etelca Indre, Maria Ditrigh; acum urmēza unu șiru de dōmne, iēta ast'a ce salta cu atât'a naivitate si placere e dōmna : Sofia Zaica, care urmēza dupa ea sânt dōmnele : Elisabeta Buteanu, Elena Tamasiu, Maria Valtner, Elena Vajda, Maria Breancu, Maria Fritea, Iuliana Vass, Carolina Vass, iér în partea cealalta sânt dōmnele si dsorele . . . când voi sè-mi spuna si numele celorlalte, observai cá o tinera frumōsa nu are jucatoriu, alergai dar la ea cu grabire, în acea sperantia firma, cá finindu jocul va continuá amicul meu conversațiunea întrerupta; pe când înse finiramu jocul, el disparù, fãra cá sè mai potu conveni cu el. Asiá dar me vor scusá celelalte dōmne si domnisiōre a căror nume nu-l potui registrá aici, din caus'a cá amicul meu a fost pré indolentu fația de mine, ne așteptându sè satisfac a ce-l rugasem.

Trebue înse sè marturisescu, cá tōte ne cucerira si încântara, ceea ce rezultă asiá o însuflețire, încât nime nu-si aduse aminte, se parasēsca acelu locu placutu pâna deminētia la 6 ore, când auriul sōre se vediu aparundu în tōta pomp'a s'a pe ceriul azuriu.

Lume acést'a e îngrata!

Când cugetam acum cá susteru fericiti, si doriamu cá acést'a fericire sè dureze în eternu, sōsi mo-

mentul de despărțire . . . unu remasu bunu, o „la vedere“, o stringere de mână fu consolațiunea ultima; si apoi parasiramu locul acela unde avuramu ocaziune a ne convinge despre virtutea si constantia ce caracteriseza tinerimea noastră, si unde amu avutu ocaziune a gustă din acea fericire ce aici e trecutore si numai în alta lume pôte fi durabila; ducându cu noi reminiscențiile cele mai placute si suvenirile cele mai dulci, cari le vom pastră că unu tesauru scumpu, multu timpu în ânimele noastre.

CORNELIU.

Ce e nou ?

Sciri personale. Archiducele Iosif a plecatu în caletoria de inspecțiune, care va dură mai multe septemâni. — **Contele Beust**, ambasadoru dela Paris al Austro-Ungariei, a sositu la Viena. — **Contele Andrassy** se afla la moșia sa Terebes în Ungaria. — **Br. Edelsheim-Gyulay** la 18 l. c. va sosi acasa de la Marienbad. — **Di dr. Felix** a plecatu din Bucuresci în Dobrogea spre a face inspecțiunea sanitaria.

Serbarea țilei natale a Maj. Sale fu că de comunu si în anul acest' a tare splendida. Tôte trupele staționate aici eșira în diminița de 18 aug. pe „Câmpul Sângelui“, unde la 9 ore sosindu comandantele Edelsheim-Gyulay, dupa inspecțiunea trupelor se tînu misa castrensa. În biserica greco-româna înca se tînu serviciul prescriu la care asistă si Il. Sa episcopul Aradului Ioan Mețianu.

Maj. Sa regele la 19 l. c. are sè sosésca la Viena. Maj. Sa va primă la Ischl pe ministrul de financie Hoffmann, carele i va raportă despre focul dela Seraievo si despre mijlocele de ajutorare. Mai târziu ministrul va merge însusi la Seraievo.

Visită archiducelui Albrecht la Sinaia, despre care scriseram în nrul trecut, se facu asiă : M. S. Reg. Carol I Domnul Românilor, plecându în 12 l. c. la 11 ore înainte de miédiadi cu unu trenu separatu din Sinaia, a întimpinatu la Brașiovu pe archiducele Albrecht. Întrevederea — scrie „Românul“ — a fost foarte cordiala. Înaltimile Lor au dejunatu împreuna si la 4 ore dupa miédiadi plecara cu trenul separatu princiariu la Sinaia.

Arderea Seraievului nu s'a pututu stinge asiă iute, de si ostasii s'au purtatu barbatesce la stingere. Corespundintele nostru de acolo, de Isidor Iesieanu, ni scrie, că tóta nisuintia a remasu asiă dicându însedar, de ora-ce nu erau la îndemâna obiectele necesarie la stingere. Turcii priviau focul cu nepasare si cu ciubucul în gura. Dintre ostasi multi s'au ranitu, ma unii — precum scriu diuarele — au si muritu. Mortii se dice, că sînt din regimentul Keller nr. 41 din Bucovina, în care se afla multi Români. Archiducele Albrecht a transmisu pentru ajutorarea nenorocitilor 2000 fl., moștenitorul de tronu Rudolf 1000 fl.

Balu la Naseudu. Studentii naseudeni dela școlile înalte vor arangia la 18 augustu unu „balu academic“ în localitățile gimnasiului. Venitul curatu este destinat pentru spriginirea studentilor academici români lipsiti de mijloce. Presiedintele comitetului e dl Steopoe stud. ing.

Sprincena si mustetia. O juna femeia din America siediundu în biserica își perde o sprincena. Tinerul care o petrecu pânăacolo, zaresce sprincen'a pe pământu si se sparia, crediundu că aceea e — mustetia lui.

Banc'a filiala din Clusiu la 18 l. c. a începutu activitatea ei. Dotațiunea sa, prin direcțiunea din Budapesta a bancei austro-ungare, de ocamdata s'a stațoritu la sum'a de șiese sute de mii de florini; din care suma patru sute de mii sînt destinate afacerile de escomptu, ier două sute de mii pentru împrumuturi.

Desmoștenirea. Este unu ce tristu a vedé, cum în fia-care nr al diuarului oficialu se anuncia licitațiunile unei mulțimi de moșii. Între aceste, foarte multe, durere! sînt românesci. Poporul nostru se desmoștenesce pe di ce merge mai tare. Acuma înse gasimu licitațiuni chiar si în contra unor comune, si înca pentru ce sume mici! Leta într'unu singuru numeru optu comune! Imobilele Gattaiei, pretiuite la 45,920 fl. pentru 135 fl.; ale Vlaicovetului, în pretiu de 23,357 fl., pentru 67 fl. 50 cr.; ale Ferendiei, pretiuite la 9772 fl., pentru 67 fl. 50 cr.; ale Moravitiei, în pretiu de 24,440 fl., pentru 1593 fl.; ale Beregseului, pretiuite la 42,248 fl., pentru 658 fl.; ale Racovitiei, pretiuite la 13,203 fl., pentru asemenea suma; si ale Gergomanului, pretiuite la 25,401 fl., pentru 870 fl.

O mörte înfricosiata. Unu june russy, anume Somoff, eră arestatu la Odessa pentru niște demonstrațiuni politice. El fusese condusu în arestu cu mâinile legate la spate, si în starea acesta fusese aruncatu într'o celula. Într'o nopte din lun'a trecuta, cu ajutorul dintilor sei, el si-a facutu unu fel de scara, pe care s'a urcatu spre a luă din parete totu cu dintii o lampa care ardea. Apoi a pusu lamp'a jos, si s'a asediatu deasupra flacarei. În acesta pozițiune a siediutu atâta timpu, pâna când spinarea sa a arsu pâna la osu, si în urma a tînutu si amëndoue mâinile deasupra flacarei, pâna când s'a prefacutu carnea în carbune. A don'a di nenorocitul a încetatu din vietia în durerile cele mai grozave.

Într'unu cupeu. La stațiunea calei ferate dela Kissingen s'a petrecutu o scena foarte curioasa. Br. Sir James Kingston, unu englesu, voiă sè între cu soția sa într'unu cupeu de clas'a prima, unde deja siede a femeia. Acesta femeia înse nu voiă sè permita întrarea, căci — precum dicea — așteptă pe barbatul ei. Englesul se adresă la șeful stațiunii, si rezultatul fu, că englesul si soția sa întrara în cupeu, unde el aruncă fără nici o crutiare în purtea cealalta bagagele damei. În urmarea acesteia aceea se superă foarte si se produse o scena nendatinata în cupeurile de clas'a prima. În fine ea, spunându-si numele, parasi cupeul. Dam'a eră soția lui Bismarck.

Talharu prinsu de elefantu. Într'unu circus de aice, pazitorul a observatu într'o nopte, că elefantii încep a murmură. Se scolă si zari, că în odai'a laterala a întratu unu talharu, si cu ajutorul unei lampe fura. Pazitorul deslegă unu elefantu, si acela mergendu la talharu, îl prinse cu ciocul seu si îl tînu astfel prinsu, pâna ce pazitorul se duse si aduse unu sergentu.

Suvenirea mortilor.

Dsiör'a Pelagia Ioanovicu, fic'a fostului comerciante românu în Budapesta Nicolau Ioanovicu, dupa unu morbu îndelungatu de pieptu, a repausatu la 11 l. c. în Budakesz, apröpe de capitala.

Ioan Budu de Budesci, profesoru la școlile superioare civile din Desiu, a încetatu din vietia la 10 augustu, în etate de 23 ani. Îl gelescu numeroșe rude : frati, unchiu, matusie, veri si alti afini.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.